

undvære over- og underordnede. Det kan jeg ikke erkende, jeg ønsker slet ikke at prøve en saadan Tilstand. Der er der altsaa et Princip os imellem, som gør, at vi ikke vil kunne enes paa det Omraade; der er mange andre, hvor vi let vil kunne enes. — Det ærede Medlem vil nok have en Domsmyndighed, men derimod ikke nogen Straffemyndighed tillagt Skibsføreren. Jeg forstaaer ikke rigtig det ærede Medlems Distinktion. Jeg finder, at baade Doms- og Straffemyndighed er ganske nødvendige om Bord i Skibe for at opretholde den Disciplin, der ikke kan undværes, først og fremmest af Hensyn til Liv og Værdier for andre.

En af de mange Paastande, som det ærede Medlem gjorde almindelig, var, at Rømninger paa Grund af slet Behandling om Bord daglig fandt Sted. Det tror jeg virkelig ikke. Rømninger finder Sted af alle mulige Grunde, kan jeg fortælle det ærede Medlem. De finder ogsaa og ingenlunde sjældent Sted, naar et Skib kommer til en Havn, hvor der i Øjeblikket betales en særlig stor Hyre; men det kunde aldrig falde mig ind af den Grund at sige, at Rømninger daglig fandt Sted, for at Mandskabet kunde snyde sig en bedre Hyre til ved at rømme fra det Skib, som de er forpligtet til at blive ved. Det vilde fra min Side være lige saa urigtigt at hævde det, som det er fra det ærede Medlems Side at hævde, at Rømninger daglig finder Sted paa Grund af slet Behandling. — Det ærede Medlem mente, at Organisationerne maatte være bemyndiget til at klage for de hjemvendende Søfolk, naar der var noget at klage over. Man kan vel altid anvende en Fuldmægtig, antager jeg, til at klage for sig eller føre en Sag for sig. Men naar det ærede Medlem hævder, at vi ingen Organisationer har mellem Søfolkene, saa maa jeg sige, det er Arbejdernes og Arbejdsførernes Skyld. De skal have Organisationer, og er en Organisation gaaet i Stykker, maa de begynde forfra og se at faa den retableret; det er ganske nødvendigt. Derimod skal man ikke komme her og paalægge Rigsdagen Arbejde, som det er Organisationernes Sag at gøre; for det første, fordi man spilder vor Tid med det og leder vort Arbejde ind i en helt forkert Retning, og for det andet er det ikke rigtigt overfor Arbejderne; Hindringer og Vanskeligheder giver netop Styrke; naar der endelig ved Overvindelse af Hindringer er blevet dannet Organisationer, er det gerne stærke Organisationer. De vil aldrig blive stærke, naar det Arbejde, de skal gøre, lægges herop i Rigsdagen og udføres paa en nem Maade derved,

at Arbejdernes Førere stiller Krav og faar et Flertal til at stemme for disse Krav.

Det er mig fremdeles ufatteligt, at der skal være noget krænkende i Lægeeftersynet; jeg forstaaer ikke, hvorfor denne Ret, jeg havde nær sagt: denne Pligt, skal fratages Skibschefen. Det er jo i Mandskabets Interesse, thi der er dog ingen Skibschef der for sin Fornøjelses Skyld gaar omkring og anstiller Lægeeftersyn. Jeg begriber slet ikke, hvad Misbrug det skulde give Anledning til. Der er desuden Steder i fremmede Havne, hvor Lægeeftersyn er obligatorisk, men hvis Loven blev affattet, saaledes som det ærede Medlem ønsker det, vilde ikke en Gang det kunne tillades.

Det ærede Medlem hævder stadig, at den tvangsmæssige Ombordbringen af en fuld Sømand ikke bør finde Sted, og det ærede Medlem mente, at dansk Lov ikke gælder for Udlandet. Jo, dansk Lov gælder i ethvert dansk Skib og ved ethvert dansk Konsulat; og i det Øjeblik, vi har det saaledes med en fremmed Myndighed, at man kan anmode den om Hjælp til at bringe en fuld Mand om Bord, skal vi være lykkelige derved, og fremfor alt skal Manden være lykkelig, hvis det sker. Det ærede Medlem havde ikke noget imod, at det skete, naar Manden først havde lavet noget — men saa er det virkelig for sent. Nej, det skal ske, naar han er i en saadan Tilstand, at der erfaringsmæssig set er Rimelighed for, at han vil lave noget, for at hindre, at han laver noget, som kan komme ham dyrt til at staa. Jeg vil i hvert Fald meget nødig undvære denne Bestemmelse i Loven, men i øvrigt skal jeg virke i mit Parti, hvad jeg kan, i de Retninger, hvor jeg finder, det ærede Medlems Mening bør følges.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: En Del af de sidste Bemærkninger, som er gjort overfor mig, er af en saadan Art, at hvis jeg skulde imødegaa dem, vilde det kun blive Gentagelser af, hvad jeg har sagt tidligere; der er ikke fremsat noget, der kan foranledige mig til at komme med nye Oplysninger. Dog vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, som ikke vil gaa med til 8 Timers Arbejdsdagen, fordi den ikke kan gennemføres under Storm og under Forhold, hvor det kan gælde Livet,